

DLA DZIECI:

BIELANKI – sobota 10:00
 MINISTRANCI MŁODSI – sobota 10:00
 MINISTRANCI STARSI – poniedziałek 18:30
 SCHOLA – sobota 11:00
 RÓŻE RÓŻAŃCOWE DZIECI – ostatnia niedziela miesiąca
 Msza św. 10:30

DLA MŁODZIEŻY:

LEKTORZY – poniedziałek 18:45
 RUCH ŚWIATŁO-ŻYCIE – piątek 19:00
 GRUPA STUDENCKA RUCHU RODZIN NAZARETAŃSKICH –
 II i IV wtorek miesiąca 19.00 Msza św. w kościele i spotkanie
 w domu parafialnym

DLA DOROSŁYCH:

CHÓR PARAFIALNY – piątek 18:45
 DOMOWY KOŚCIÓŁ – raz w miesiącu w ustalonym terminie
 GRUPA BIBLIJNA – niedziela 19:00
 NEOKATECHUMENAT – Eucharystia, sobota 19:00

RÓŻE RÓŻAŃCOWE RODZICÓW, MAŁŻONKÓW – ostatnia
 niedziela miesiąca Msza św. 10:30
 RUCH RODZIN NAZARETAŃSKICH – wtorek 19:00
 RYCERZE JANA PAWŁA II – I środa miesiąca 18:45
 SPOTKANIA KOBIET – IV czwartek miesiąca 19:00
 SPOTKANIA MAM – czwartek 10:00
 SPOTKANIE OJCÓW RODZIN I SŁUŻBY LITURGICZNEJ
 DOROSŁYCH – III piątek miesiąca 20.00
 SPOTKANIA OTWARTE DLA MAŁŻEŃSTW – IV niedziela
 wrzesnia, listopada, lutego i kwietnia
 ŚRODOWISKO MEDYCZNE ŚWIĘTEJ RODZINY – II czwartek
 miesiąca 19:00
 WIECZORY UWIELBIENIA – I niedziela miesiąca 19:00
 ŻYWE RÓŻANIEC – I sobota miesiąca 6:30 Msza św.,
 różaniec i spotkanie
 MITYNG GRUPY AA „JUTRZNIĄ” – niedziela 8:30
 MITYNG GRUPY AH – niedziela 12:00

Poradnie działające przy kościele Świętej Rodziny na Zaciszu:

Parafialny Ośrodek Formacji Rodziny zaprasza małżeństwa i narzeczonych
 na spotkania i konsultacje w poniedziałki w godz. 18:00-21:00 (tel. 665 807 834)
Dla małżonków oczekujących narodzin dziecka i matek karmiących (tel. 603 101 904)
Coach chrześcijański (tel. 887 887 206)
Mediacje pojednawcze (rodzinne, sąsiedzkie, cywilne) (tel. 502 223 310)
Doradztwo zawodowe (tel. 607 318 694)
Porady prawne (tel. 696 636 278)
Pomoc w żałobie (tel. 668 469 992)

Przygotowanie do Chrztu

W każdy poniedziałek w godz.
 19:00-19:30 w parafialnej
 poradni rodzinnej odbywają się
 spotkania dla rodziców, którzy
 pragną ochrzcić swoje dziecko
 oraz dla kandydatów na rodziców
 chrzestnych. Prosimy
 o zgłaszanie się do poradni
 przed przybyciem do kancelarii
 parafialnej.

**Rzymskokatolicka
 Parafia Świętej
 Rodziny
 na Zaciszu**

ul. Rozwadowska 9/11
 03-628 Warszawa
 tel. 22 679 07 53, tel. 668 809 795
 kontakt@parafiaswrodziny.pl
 www.parafiaswrodziny.pl
 www.facebook.com/parafiaswrodziny

Nr konta parafialnego:
 BANK PEKAO SA VI O W-WA
 52 1240 1082 1111 0000 0428 0477

**Kancelaria parafialna jest czynna
 w poniedziałki 18:30-20:00
 we wtorki i czwartki 9:00-10:00
 i 16:30-17:45**

Redakcja gazетки parafialnej:
 ks. Proboszcz Andrzej Mazański
 Monika Nowosielska (str. angielska)
 Marta Staszewska
 Katarzyna Pawlak

Msze Święte w kościele Świętej Rodziny na Zaciszu:
niedziele: 7:00, 9:00, 10:30, 12:00, 18:00

(w II i IV niedzielę miesiąca Chrzest św. jest udzielany podczas Mszy św. o 12:00)

dni powszednie: 6:30, 8:00, 18:00

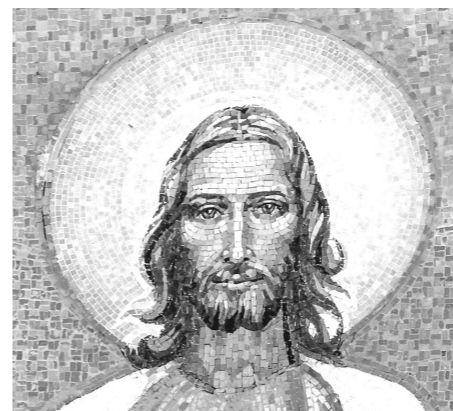
Nabożeństwa w ciągu tygodnia:

Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy – środa godz. 18:00.
 Następnie Msza Św. w intencjach zbiorowych.
Adoracja Najświętszego Sakramentu – czwartek godz. 17:00-18:00
 adoracja w ciszy i po Mszy św. do godz. 20:00 Różańcowa modlitwa
 wstawiennicza przed Najświętszym Sakramentem w I czwartek miesiąca;
 sobota godz. 19:00-21:00 adoracja w ciszy, z pieśnią i Słowem Bożym.
Godzinki ku czci Najświętszej Maryi Panny – niedziela godz. 8:00.

Nabożeństwa w ciągu miesiąca:

Pierwszy Piątek Miesiąca – spowiedź święta rano podczas Mszy św.
 o 6.30 i 8.00 i od 17.30. O godz. 18.00 Msza Św. wynagradzająca
 Najświętszemu Sercu Pana Jezusa.
Pierwsza Sobota Miesiąca – godz. 6:30 Msza Św. wynagradzająca,
 a po niej różaniec, rozważania fatimskie i spotkanie kół różańcowych.
Adoracja Najświętszego Sakramentu – I niedziela miesiąca godz. 17:00-
 18:00 adoracja w ciszy i 19:00-20:00 modlitwa uwielbienia śpiewem.
Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego – II piątek miesiąca, godz. 15:00.
 Po nabożeństwie Msza św. w intencjach zbiorowych.
Msza Święta za zmarłych poleconych Panu Bogu w wypominkach
 rocznych – I poniedziałek miesiąca, godz. 18:00. Wypominki od 17:15.

Dziękujemy za dobrowolną ofiarę złożoną na druk gazetki parafialnej.

Bo kto pełni wolę Ojca mego, który jest w niebie, ten mi jest bratem, siostrą i matką (Mt 12, 50)

Rodzina na Zaciszu

JESTEŚMY WINNĄ LATOROŚLĄ PANA

Trwa Wielki Post. Bóg nieustannie zaprasza nas do nawrócenia. Wielkopostna droga nie zwalnia nas z codziennych obowiązków: szkoły, pracy, sprzątanania, prania, gotowania, zmywania, troski o najbliższych... Bóg nie mówi do nas: rzuć to wszystko. On pragnie, byśmy w tym wszystkim doświadczyli Jego obecności, Jego działania. Bóg jako dobry ogrodnik troszczy się o nas, abyśmy mogli wydać słodkie owoce nawrócenia i doświadczyli, że to nie ja jestem centrum świata, tylko ON ma być na pierwszym miejscu w każdej chwili mego życia.

Chwila wspomnień z rekolekcji wielkopostnych

Mamy za sobą czas parafialnych rekolekcji, które poprowadził dla nas ks. Daniel Trojnar z Archidiecezji Przemyskiej wraz z członkami Oazowej Wspólnoty Życia Miłosiernego Chrystusa Sługi z Wrocanki. W czasie tych kilku dni refleksji i modlitwy obrazem, który nam towarzyszył była ewangeliczna winnica Pana. Ksiądz Daniel zachęcił nas, abyśmy jako uczniowie-misjonarze Chrystusa pamiętali, że jesteśmy wszczepieni w Niego jak latorośle są wszczepione w krzew winny. Każdy z nas jest tą latoroślą, o którą troszczy się Ogródnik, przycinając ją we właściwy sposób i wynosząc z cienia na słońce, by mogła nabrać światła, zakwitnąć i wydać owoce.

Innym obrazem, którym poruszył nas ksiądz Daniel była tłocznia, do której owoce winnego krzewu muszą trafić. Jeśli zostałyby zebrane i zgromadzone w piwnicy, bez wątplenia zgniją i nie będzie z nich pożytku. Dopiero tłocznia czyni z nich wino, które symbolizuje trwałość. W naszym życiu lękamy się tego, co może być doświadczeniem tłoczni: wysiłku, trudności, wyrzeczeń, porażek. Ksiądz rekolekcjonista powiedział, że pocieszenie i strapienie są stanami naprzemiennymi: nigdy nie będziemy

płynąć bez przerwy na fali sukcesu i nigdy nie zostanieemy na zawsze na dnie bezsilności. Każdego dnia rekolekcji mieliśmy też okazję wysłuchać ciekawych, życiowych świadectw osób świeckich, które współtworzą Wspólnotę Życia. Pięknym dopełnieniem wszystkich rekolekcyjnych Eucharystii była wspólna chwila uwielbienia i modlitwy śpiewem po komunii.

Dobry Łotr – najkrótsza lekcja

Podczas rekolekcji ksiądz Daniel przywoływał wstawienictwa różnych świętych. Jednym z nich był Dobry Łotr, o którym chyba mało kto z nas pamięta w swoich modlitwach. Kiedy usłyszałam wezwanie do tego nietypowego świętego, pomyślałam, że on jest tym uczniem Jezusa, który pobierał swoją lekcję najkrócej, a równocześnie jako pierwszy został nagrodzony niebem za swoją wiarę w chwili śmierci. Ewangelia mówi o nim tylko w jednym miejscu w chwili, gdy umiera na krzyżu obok krzyża Jezusowego na Golgocie (Łk 23, 39-43). Nie wiemy, z jakiej rodziny pochodził, jak dojrzewał, jak wkraczał na drogę przestępczości, czy miał dom, żonę, dzieci?

cd. ze str. 1 – *Jesteśmy winną latoroślą Pana*

Co doprowadziło go do tego, że nauczył się łamać prawo? Możemy się tylko domyślać, jak bardzo burzliwe musiało być jego życie, skoro został skazany na śmierć.

Dialog Dobrego Łotra z konającym Jezusem jest jedną z najpiękniejszych lekcji Bożego miłosierdzia spisanych w Ewangeliach. Ta historia uczy nas, że nigdy nie jest za późno, aby wygrać życie wybierając Tego, który jest Prawdą. I jeszcze jedno, Dobry Łotr rozmawiając z drugim skazańcem stał się dla niego misjonarzem, mówiąc: «*Ty nawet Boga się nie boisz, chociaż tę samą karę ponosisz? My przecież – sprawiedliwie, odbieramy bowiem słuszną karę za nasze uczynki, ale On nic złego nie uczynił*». Niech więc ten Łotr, którego Jezus zaprosił do raju, uczy nas uczniów-misjonarzy, jak patrzeć na Jezusa i jak Go głosić.

Modlitwa za wstawiennictwem św. Dobrego Łotra

O błogosławiony Łotrze! Otrzymałeś łaskę udziału w cierpieniach mojego Zbawiciela. U boku Jezusa na krzyżu byłeś tam, gdzie chciałbym być ja: skruszony i pełen współczucia grzesznik. Twoja głowa pochylała się ku Boskiemu Ukrzyżowanemu; i to jest moim pragnieniem. Większość ludzi kochała Chrystusa za Jego cuda, w Jego chwale. Ale ty kochałeś Go w Jego opuszczeniu, w Jego bólu i konaniu. Uproś mi, łotrowi jak ty, łaskę litości i pocieszenia w godzinie śmierci; by ostatecznie uderzenie mojego biednego serca, tak jak to było z Tobą, dokonało się w komunii miłości z Sercem Chrystusa Jezusa umierającego dla nas. Amen.

(*Modlitwa pochodzi ze źródeł internetowych*)

Marta

Ogród

Ogród milczy.
Oliwki stoją
jak stare sumienia.

Noc jest gęsta
od pytań,
których człowiek
nie ma odwagi
wypowiedzieć.

Tu
Twoja ludzka wola
drży
pod ciężarem godziny,

a Boskość w Tobie
nie oddziela się
od bólu ziemi.

Twoja wola niesie
Adama
ukrytego wśród drzew,
cień pierwszego ogrodu,
nocne targi z Bogiem,
nasze „nie teraz”,
nasze lęki.

Jak burza
zbierają się
nad ogrodem.

„Jeśli to możliwe...”

Słowo tak ludzkie,
że aż boli.

A jednak
rodzi się inne:

nie moja wola —

wywalczone
jak światło
wydobyte z kamienia.

Dziękuję Ci, Jezu,
że w Twojej ludzkiej woli
zmieściła się cała nasza nędza,
a Boskość w Tobie
nie oddzieliła się
od cierpienia człowieka.

Spraw, Panie,
aby moja wola —
jak Twoja tamtej nocy —
złączyła się
z wolą Ojca

w MIŁOŚCI,
która nie cofa się
przed światłem.

Środa Popielcowa

Popiół na głowie —
lekki jak wspomnienie,
a waży więcej niż słowa.
Z prochu jesteś —
nie jak wyrzut,
lecz jak prawda wypowiedziana
cicho,
by nie ranić.
Popiół nie krzyczy.
On przypomina:
że wszystko, co kruche,
może zostać ocalone.
Z tego znaku rodzi się pragnienie —
nie nagłe,
lecz cierpliwe.
By żyć inaczej.
By naprawić spojrzenia,
które uciekają.
By nauczyć się słuchać,
zanim odpowiem.
Nawrócenie zaczyna się małego:
od kroku w stronę drugiego,
od rezygnacji z własnej racji,
od serca, które zgadza się
być w drodze.
Popiół opada,
a zostaje tęsknota.
Za życiem prostszym.
Prawdziwszym.
Nowym.

Siostra Natalia Pieckielun SAC

BENEDICT XVI ANGELUS

Saint Peter's Square, Third Sunday of Lent, 19 March 2006

Dear Brothers and Sisters,

Today, 19 March, is the Solemnity of St Joseph.

The figure of this great Saint, even though remaining somewhat hidden, is of fundamental importance in the history of salvation. Above all, as part of the tribe of Judah, he united Jesus to the Davidic lineage so that, fulfilling the promises regarding the Messiah, the Son of the Virgin Mary may truly be called the "son of David".

The Gospel of Matthew highlights in a special way the Messianic prophecies which reached fulfilment through the role that Joseph played: the birth of Jesus in Bethlehem (2: 1-6); his journey through Egypt, where the Holy Family took refuge (2: 13-15); the nickname, the "Nazarene" (2: 22-23).

In all of this he showed himself, like his spouse Mary, an authentic heir of Abraham's faith: faith in God who guides the events of history according to his mysterious salvific plan. His greatness, like Mary's, stands out even more because his mission was carried out in the humility and hiddenness of the house of Nazareth. Moreover, God himself, in the person of his Incarnate Son, chose this way and style of life - humility and hiddenness - in his earthly existence.

From the example of St Joseph we all receive a strong invitation to carry out with fidelity, simplicity and modesty the task that Providence has entrusted to us. I think especially of fathers and mothers of families, and I pray that they will always be able to appreciate the beauty of a simple and industrious life, cultivating the conjugal relationship with care and fulfilling with enthusiasm the great and difficult educational mission. To priests, who exercise a paternal role over Ecclesial Communities, may St Joseph help them love the Church with affection and complete dedication, and may he support consecrated persons in their joyous and faithful observance of the evangelical counsels of poverty, chastity and obedience. May he protect workers throughout the world so that they contribute with their different professions to the progress of the whole of humanity, and may he help every Christian to fulfil God's will with confidence and love, thereby cooperating in the fulfilment of the work of salvation.

Angelus, 19 March 2006

Drodzy Bracia i Siostry,

Dziś, 19 marca, przypada uroczystość św. Józefa.

Ten wielki święty, choć pozostawał raczej w ukryciu, odegrał w dziejach zbawienia istotną rolę. Przede wszystkim dlatego, że jako należący do plemienia Judy złączył Jezusa z pokoleniem Dawidowym, dzięki czemu Syn Maryi Dziewicy, wypełniając mesjańskie obietnice, może o sobie powiedzieć, że jest prawdziwie «synem Dawida».

Ewangelia św. Mateusza uwypukla w sposób szczególny mesjańskie proroctwa, które wypełniły się dzięki roli Józefa: narodziny Jezusa w Betlejem (2, 1-6); pobyt w Egipcie, gdzie schroniła się Święta Rodzina (2, 13-15); przydomek «Nazarejczyk» (2, 22-23).

W tym wszystkim św. Józef jest, podobnie jak jego oblubienica Maryja, prawdziwym spadkobiercą wiary Abrahama: wiary w Boga, który kieruje wydarzeniami historii zgodnie ze swym tajemniczym planem zbawienia. Jego wielkość, podobnie jak i wielkość Maryi, potęguje fakt, że swą misję wypełniał w pokorze i w ukryciu nazaretańskiego domu. Sam Bóg zresztą w osobie swego wcielonego Syna wybrał taką właśnie drogę i styl — pokorę i życie w ukryciu — podczas swej ziemskiej egzystencji.

Przykład św. Józefa jest dla nas wszystkich wyraźną zachętą do wypełniania z wiernością, prostotą i pokorą zadania, które nam wyznaczyła Opatrzność. Myślę tu przede wszystkim o matkach i ojcach rodziny; modłę się, aby zawsze potrafili doceniać piękno prostego i pracowitego życia, troskliwie dbali o swoje małżeństwo i z entuzjazmem wypełniali wielką i niełatwą misję wychowawczą.

Niech św. Józef wyjednuje kapłanom, którzy są ojcami dla wspólnot kościelnych, aby kochali Kościół czułą i ofiarną miłością. Osobom konsekrowanym niech pomaga wiernie i z radością żyć według rad ewangelicznych: ubóstwa, czystości i posłuszeństwa. Niech otacza opieką pracowników na całym świecie, aby wykonując różne zawody, przyczyniali się do postępu całej ludzkości i pomaga wszystkim chrześcijanom wiernie i z miłością wypełniać wolę Bożą, aby z ich pomocą urzeczywistniało się dzieło zbawienia.

Anioł Pański, 19 marca 2006

Palma

Dzień dobry, nazywam się Wesoły Ryjek. Wiecie, że niedługo Wielkanoc? Ja wiem! Dziś rano mama powiedziała:

- Ryjku, mam dobrą nowinę. Z zimy zrobiła się nagle wiosna! Słońce świeci i robi się ciepło.

Bardzo się ucieszyłem, bo wiosną jest Wielkanoc. Wiosna to moja ulubiona pora roku. Poza latem, oczywiście, kiedy można się kąpać. I poza jesienią, kiedy można zbierać liście i grzyby. I poza zimą, kiedy można uczyć się jeździć na nartach i czekać na Boże Narodzenie.

Zaraz po śniadaniu ubraliśmy się i wyszliśmy do ogródka. My, czyli ja i mój żółw przytulanka. Postanowiłem pokazać mu, jak wyjątkowa jest wiosna.

- Wiosna to taka pora roku, kiedy wszystko rośnie - tłumaczyłem. - Trawa, kwiaty, liście na drzewach i małe ptaki w gniazdach.

Nie byłem pewien, czy małe żółwie też wtedy rosną, więc o tym nie powiedziałem.

- Na małe ptaki jeszcze trochę poczekamy, bo najpierw duże ptaki muszą przylecieć z ciepłych krajów - tłumaczyłem dalej. - Duże ptaki znoszą jajka. Tylko nie wiem, skąd je znoszą. Może z tych ciepłych krajów, a może skądś bliżej, bo do ciepłych krajów jest bardzo daleko i jajka mogłyby się potłuc po drodze.

Żółw milczał, ale to u niego zupełnie normalne. Dobrze go znam i wiem, że na pewno bardzo go to wszystko ciekawiło.

- Na szczęście pestki się nie tłuką - powiedziałem.

Miałem nadzieję, że zabrzmiało to tajemniczo. Chyba tak, bo żółw milczał, tym razem na pewno ze zdziwienia. Nic nie mówiłem, aż doszliśmy do zakątka w rogu ogródka.

- Zobacz - pokazałem kupkę pestek, które leżały na ziemi. - Zniosłem je tutaj, bo niedługo będzie Wielkanoc! Pamiętasz, jak w zeszłym roku przed Wielkanocą robiliśmy palemki z różnych roślinek? A pamiętasz, jak sialiśmy z mamą ziarenka?

Żółw na pewno pamiętał! Tamte ziarenka były małe jak kropki na kartce, a wyrosła z nich roślinka, która nazywała się rzeżucha. To było niesamowite! W tym roku wpadłem na jeszcze bardziej niesamowity pomysł.

- Pestki to też są ziarenka, tylko większe - wyjaśniłem. - Tu mam pestki daktyli. Mniem, mniem. A wiesz na czym rosną daktyle? Na palmach! W tym roku nie będziemy mieli małej palemki, tylko wielką prawdziwą palmę! Zaraz ją posadzimy.

Wykopałem dołek i wrzuciłem tam pestki.

Dziś dowiedziałem się, że palmy u nas w ogródku nie wyrosną, choćbym nie wiem ile pestek daktyli zakopał. Rosną tylko w ciepłych krajach, a tu zimą jest dla nich za zimno. Szkoda, że palmy nie mogą przylatywać do nas wiosną, tak jak ptaki. Ale to nic, w tym roku całą rodziną zrobimy wyjątkową palmę - wielką jak prawdziwa. Tak obiecali mi mama i tata, kiedy dziś zrobiłem się trochę smutny.

Wojciech Widlak

PARAFIALNA DROGA KRZYŻOWA ULICAMI ZACISZA

W piątek przed Niedzielą Palmową, 27 marca odprawimy Drogę Krzyżową idąc ulicami naszego osiedla. Rozpocznie się ona bezpośrednio po Mszy św. o godz. 18.00. Rozważania do poszczególnych stacji przygotują przedstawiciele grup parafialnych. Tego dnia nie będzie Drogi Krzyżowej dla dorosłych o godz. 16.45, będzie natomiast Droga Krzyżowa dla dzieci o godz. 17.30.

Przypominamy, że w okresie Wielkiego Postu zapraszamy w piątki na nabożeństwa Drogi krzyżowej dorosłych na godz. 16.45, dzieci na godz. 17.30, młodzież i wszystkich później wracających z pracy na godz. 19.00. Gorzkie żale w niedzielę o godz. 17.15.

WIELKOPOSTNY KOŚCIÓŁ STACYJNY

Tradycyjnie już, we wtorek po czwartej niedzieli Wielkiego Postu kościół Świętej Rodziny jest w Warszawie kościołem stacyjnym. W tym roku ten dzień przypada 17 marca. Tego dnia kościół otwarty będzie od godz. 6:00 do 21:15 na przyjęcie parafian i gości. Będzie możliwość modlitwy, adoracji Najświętszego Sakramentu i przystąpienia do sakramentu pokuty.

Program dnia:

6:30 Msza św.

8:00 Msza św.

8:30 Różaniec św. (tajemnice bolesne)

8:30-12:00 i 15:00-18:00 Wystawienie Najświętszego Sakramentu

11:15 Różaniec św. (tajemnice światła)

12:00 Modlitwa Anioł Pański

15:00 Koronka do Bożego Miłosierdzia

18:00 Msza św., której będzie przewodniczył ks. Biskup Jacek Grzybowski

19:00 Gorzkie Żale

21:00 Apel Jasnogórski i zakończenie

KONCERTY WIELKOPOSTNE

W dwie niedziele Wielkiego Postu odbędą się koncerty w naszym kościele: 15 marca koncert organowy, w którym wystąpi kompozytor i organista Aleksander Jan Szopa (w programie Bach, Reger, Sawa, Szymanowski) a tydzień później, 22 marca koncert wielkopostny w wykonaniu Chóru UKSW. Oba powyższe koncerty odbędą się po niedzielnej Mszy św. wieczornej.

Nocne Drogi Krzyżowe

W piątek, 20 marca o godz. 20.00 będzie odprawiona Msza św., po której wyruszą Nocne Drogi Krzyżowe.

W ramach Ekstremalnej Drogi Krzyżowej nasza parafia organizuje rejon Warszawa Zacisze. W naszym rejonie dostępne będą trzy trasy:

- trasa niebieska: Ekstremalna Droga Krzyżowa Matki Bożej Zwycięskiej (42 km), przebiegająca po terenach Bitwy Warszawskiej 1920 r.;

- trasa zielona: Ekstremalna Droga Krzyżowa ks. Ignacego Skorupki (47 km) po terenach Bitwy Warszawskiej, przez sanktuarium św. Jana Pawła II w Radzyminie;

- trasa fioletowa: Ekstremalna Droga Krzyżowa Powołaniowa (40 km), przebiegająca po trasie domów zakonnych i seminarium naszej diecezji.

Zachęcamy do zapoznania się ze szczegółowymi informacjami dostępnymi na stronie projektu EDK oraz do zapisu na jedną z tras edk.org.pl.

Zapisy nie są obowiązkowe, jednak pozwalają organizatorom na lepsze przygotowanie wydarzenia oraz na wysyłanie powiadomień do uczestników w razie zaistnienia takiej potrzeby.

Osobom, które nie zdecydują się wziąć w nich udziału, proponujemy trasy krótsze Nocnych Dróg Krzyżowych, na nie nie ma zapisów, wystarczy przyjść:

• Nocna Droga Krzyżowa bł. ks. Jerzego Popiełuszki (ok. 24 km do grobu ks. Jerzego)

• Nocna Droga Krzyżowa bł. Karoliny Kózkówny (ok. 23 km przez kapliczki Białoleki)

• Nocna Droga Krzyżowa św. Carlo Acutisa (ok. 10 km po trasie kościołów z relikwiami św. Carlo Acutisa)

• Nocna Droga Krzyżowa Świętej Rodziny dla rodzin z dziećmi (ok. 5,6 km po ulicach parafii).

Przez całą noc z piątku na sobotę (z 20 na 21 marca), aż do Mszy św. o godz. 6.30, kościół parafialny będzie otwarty i będzie w nim trwała adoracja Krzyża i Najświętszego Sakramentu. Zachęcamy do modlitewnego wsparcia uczestników Dróg Krzyżowych.

Szczegółowe informacje dotyczące tras nocnych dróg krzyżowych dostępne są na stronie Parafii Świętej Rodziny: parafiaswrodziny.pl/dk/

Na trasie Dróg Krzyżowych oprócz map papierowych bardzo zalecamy korzystanie z urządzeń mobilnych z zainstalowaną aplikacją nawigacyjną - dedykowaną aplikacją EDK na trasach Ekstremalnych, a na pozostałych trasach - GPX Viewer, Google Earth, Strava lub inną podobną.

Prosimy o instalację i gruntowne przetestowanie wybranej aplikacji (z załadowanym śladem wybranej trasy) w dniach poprzedzających wydarzenie. Natomiast w dniu wyruszenia na Drogę Krzyżową prosimy zadbać o naładowanie urządzeń i powerbanków.

Notatki z rekolekcji wielkopostnych - świadectwo

Rekolekcje wielkopostne były dla mnie cennym czasem refleksji. Z wielką uwagą wsłuchiwałam się w to, co Pan Bóg chciał wszystkim uczestniczącym w rekolekcjach powiedzieć poprzez usta księdza Daniela.

Zachowałam w pamięci wiele słów z nauk oraz wskazań, które jako katolik winnam stosować w swoim życiu. W pędzie i szumie codziennego życia mogłam, choć na chwilę, na czas tych nauk, zatrzymać się, wyciszyć, odnaleźć w zasłyszanych słowach siebie, swoje życie i uporządkować myśli.

W sposób poruszający serca i umysły ksiądz Daniel mówił o potędze Bożej Miłości ogarniającej wszystkich – niezależnie od tego, kim i jakim się jest. Zapamiętam, że wszystko, co posiadam nie zawdzięczam wyłącznie sobie. Przeważnie nie zastanawiamy się, że to wszystko, co posiadamy, mamy od Boga. On z miłością zaangażowany jest w nasze życie. Oczyszcza z grzechu, uwalnia duszę od winy i skutków grzechu, uzdrawia naturę ludzką zranioną przez zło.

Wszyscy pamiętajmy, że „Bóg nas kocha, ale trzeba, abyśmy na Jego miłość odpowiadali swoją miłością” – mówił rekolekcjonista. Bóg bardzo zachwyca się człowiekiem, cierpi, gdy go traci. Jest najlepszym lekarzem, a drzwi Jego Kościoła są zawsze otwarte dla Ciebie. Nie omijaj Domu Bożego, wejdź i schyl głowę przed Jego wizerunkiem. „Nie ważne, że upadamy – ważne, aby nie trwać w upadku”. Na nawrócenie nigdy nie jest za późno. Choć świat jest pełen grzechów, przecież nie

Bóg je powoduje. Nie bójmy się spowiedzi, podnośmy się, by dalej iść – zachęcał kaznodzieja. Krzew winorośli jest symbolem obfitości, radości, a przede wszystkim – więzi z Jezusem. „Ja jestem prawdziwym krzewem winnym” – w Ewangelii wg św. Jana (J 15, 1-5) Jezus nazywa siebie krzewem, a wiernych latoroślami. Oznacza to, że tylko trwając w Nim, można przynosić „owoc”, czyli dobre uczynki. Winorośl oznacza błogosławieństwo i dobrobyt, ale także wymaga pielęgnacji i przycinania, co odnosi się do duchowego oczyszczenia. Krzew winorośli jest obrazem konieczności bycia złączonym z Chrystusem, aby życie duchowe było owocne. My nie jesteśmy właścicielami naszego życia i naszych latorośli - wszystko dostaliśmy od Boga w dzierżawę i musimy się z tego rozliczyć – z owoców naszej pielęgnacji krzewu życia. Musimy trwać w Jezusie, by go nie zmarnować.

Rekolekcjonista zachęcał, abyśmy chcieli być uczniami Jezusa i nieśli swój krzyż na ramionach z pewnością, że w chwili zwątpienia Pan

Jezus zawsze będzie koło nas. To On otwiera drogę do zbawienia każdemu człowiekowi i przynosi obfite owoce w jego życiu. Rozpromienia nasze oblicze darząc nas łaską i pokojem.

Na koniec przytoczę słowa wiersza nieznanego autora (choć przypisywanego czasem Romanowi Brandstaetterowi), tak bardzo aktualne w naszej rzeczywistości:

Nie zdejmę Krzyża z mojej ściany
Za żadne skarby świata,
Bo na nim Jezus ukochany
Grzeszników z niebem brata.

Nie zdejmę Krzyża z mego serca,
Choćby mi umrzeć trzeba,
Choćby mi groził kat, morderca,
Bo Krzyż to klucz do nieba.

Nie zdejmę Krzyża z mojej duszy,
Nie wyrwę Go z sumienia,
Bo Krzyż szatana wniwecz kruszy,
Bo Krzyż to znak zbawienia.

A gdy zobaczę w poniewierze
Jezusa Krzyż i ranę,
Która otwiera Jego serce,
W obronie Krzyża stanę.

Anna C.

Święty Józef uczy nas jak adorować

Święty Józef, wraz z Maryją, jako pierwszy podjął praktykę wieczystej adoracji. Był z Jezusem uwielbiając Go zawsze – w domu, w warsztacie, w synagodze, w drodze. Uczy nas żyć w obecności Boga w każdej chwili i pokazuje nam, jak modlić się, gdy jesteśmy w eucharystycznej obecności naszego Pana.

Józef był pierwszym, który ujrzał Dzieciątka Jezus, gdy narodziło się z matki, a trzymając Dzieciątka Jezus w ramionach, odprawił pierwszą Godzinę Świętą. Stajenka, w której narodził się Jezus stała się czymś więcej niż stajnią. W „Poświęceniu św. Józefowi” ojciec marianin Donald Calloway pisze: „Pierwszą kaplicę adoracji odwiedzili miejscowi pasterze, a zaraz za nimi Trzej Królowie. [...] Święty Józef nie tylko ustanowił adorację w Betlejem, ale założył drugą kaplicę adoracji [później] na ziemi pogańskiej: w Egipcie”, gdzie „św. Józef był odpowiedzialny za wychowanie Żywej Hostii, która miała nakarmić świat”. Po pobycie w Egipcie, św. Józef i Maryja poszli z Jezusem do Nazaretu. Ta długa droga była i pozostaje najwspanialszą procesją Ciała i Krwi Chrystusa, jaką kiedykolwiek odprawiono. Była to procesja, która pokonała dystans ponad 190 kilometrów.

Uwielbienie Józefa dla obecności Pana przejawiało się w jego wrażliwości i otwartości na wolę Bożą. Czynił wszystko o co go proszono bez względu na poświęcenie. Obejmowało to między innymi „wzięcie Maryi do siebie”, nadanie imienia Dzieciątka Jezus, co uczyniło Jezusa jego synem zgodnie z Prawem Mojżeszowym, ucieczkę do Egiptu, powrót i uczynienie Nazaretu domem.

Święty Józef i Maryja adorowali boską obecność Jezusa w swoim domu przez wiele lat. W pewnym sensie był to dom nieustannej adoracji i nieprzerwanej kontemplacji, nawet gdy wykonywali wszystkie codzienne obowiązki i prace domowe. Adoracja trwała dziesiątki lat.

Wiele z tego, co wiemy o Józefie z Pisma Świętego to jego czyny, jego niezłomność wobec Pana, jego wierność jako mąż i ojciec. Józef nie wypowiedział w Ewangeliach ani jednego słowa, co czyni go patronem kontemplacji i ciszy. Uczy nas, że adoracja to przede wszystkim patrzenie na Boga i bycie w Jego obecności. Józef był całkowicie poświęcony Jezusowi, pracując zawsze blisko Niego, oddając Mu swoje cnoty, swój czas, swoje życie; w ten sposób jest On naszym wzorem i inspiracją. Aby naśladować św. Józefa powinniśmy jak najwięcej czasu spędzać z Jezusem i naprawdę to traktować priorytetowo, zarówno w sensie indywidualnym, rodzinnym, jak i wspólnotowym, w życiu parafialnym i diecezjalnym – pozwalając Panu być w centrum wszystkiego.

Józef był człowiekiem czynu. My również jesteśmy powołani do tego samego. Nasza pobożność eucharystyczna rozpoczyna się przy ołtarzu, a następnie wypełnia się obowiązkami naszego stanu. Z pewnością mamy się czego uczyć od św. Józefa. Zwłaszcza mężczyźni, którzy są mężami i ojcami, jak Józef, powinni pozwolić, aby łaska adoracji wypełniła nasze serca i nasze domy.

Grupa Adoracji

Na podstawie artykułu www.ncregister.com/features/st-joseph-experienced-the-greatest-holy-hours-in-history

Adoracja Najświętszego Sakramentu w Parafii Świętej Rodziny:

- czwartek, godz. 17:00-18:00 adoracja w ciszy i po Mszy św. do godz. 20:00 (różańcowa modlitwa wstawieniowa przed Najświętszym Sakramentem w pierwszy czwartek miesiąca);
- sobota, godz. 19:00-21:00 adoracja w ciszy, z pieśnią i Słowem Bożym;
- pierwsza niedziela miesiąca, godz. 17:00-18:00 adoracja w ciszy i 19:00-20:00 modlitwa uwielbienia śpiewem wraz ze scholą „Zaciszcie Pana”.

Błogosławieństwo ojców i ich 12-letnich synów

Od kilku lat w tutejszej parafii Świętej Rodziny w Uroczystość Świętego Józefa, Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny i Opiekuna Świętej Rodziny udzielane jest uroczyste błogosławieństwo ojcom i ich dwunastoletnim synom.

Wszystkich zapraszamy 19 marca do uczestniczenia we Mszy św. W szczególny sposób zapraszamy na Mszę św. o 18.00 wszystkich ojców ze swoimi 12-letnimi synami. Otrzymają oni specjalne błogosławieństwo.